

Pod generátorem

Progres 2

- Co se ode mě očekává?
- Spolupráce!
- Ne, nikdy!
- Pod generátor!

Chceš se svíjet,
teď cítíš stesk,
už nejsi rváč!
Jenom troska na pokraji sil,
marně skrýváš pláč!

Velká tíha čím dál víc
dusí mě, ovládá,
ale tobě přísahám,
krásný svět se mi zdá!

Však ty se vzdáš!
Však ty se vzdáš!

Jásej, blázne,
co bys chtěl,
stroj štěstí ti dal,
radost proudí pod kůži tvou,
co víc sis přál?!

Krásnou chvíli právě mám,
jak chtěl bych se smát.
A co cítím ptej se dál,
zas budu ti lhát.

Však ty se vzdáš!
Však ty se vzdáš!

Ztrácíš vůli,
jen žádný vzdor
a ochotný víc.
Teď jsi loutkou vnímavou,
smíš se ohnout a jít.

Slabý jsem, však chtěls to sám,
myslím, jak mám, jsem tvůj.
Přesto se chci rozběhnout,
Marně volal bys stůj!

Však ty se vzdáš!
Však ty se vzdáš!

Stokrát silnější impulsy vnímá.
Stokrát silnější šok.
Stokrát silnější impulsy vnímá.
Stokrát silnější šok.

- Budeš dělat, co ti poručím!
- Ne!
- Udeř hlavou o stěnu!
- Ne!
- Pokračujem!

Krátká dávka
a můžeš řvát
a bolestí výt.
Jen se týrej, jen se trap,
jak já budu chtít.

Vnímám bílé stěny jen,
mlčím, čekám a sním
jeden dávný dávný sen,
všechno o sobě vím,
o sobě vím
o sobě vím
o sobě vím

- Budeš dělat, co ti poručím!

- Ano.